ja tantsitab neid sõal. „Pärguline" läheb aga amadega kuskile
sõa lauta ja haakab neid sõal suure matkaga „nuhtlema!".

10. Hane waras.
(Üks wana mäng.)

Üks hani on meilt warastud.
Kes seda hani warastand,
See on üks waras teeste.
Kes seda minu kätte taob,
Oh seda mina „armastan"!

Tähendus: Mängijad, kes ringis käiwad, peawad liiad olema.
laulu lõppul wõtawad ixa kaks teine teise ümbert kinni. Kes
nüüd aeglasem on, see jääb liiaks ja peab trahwiks hane wanga
nime kandma.

IV 11. Hirnu.
(Üks wana mäng.

Hirnu, hirnu hiire halli,
Hätte aida, ~~kui~~ kas saad wälja,
Kui saad wälja, siis saad kaeru,
Kui jääd sisse, siis jääd nälga.

Tähendus: Mängijad käiwad, käsi käes ringi. Sees olija
naar mees, kes „hiire halli" (hobust) mängib, püüab wahet-
pidamata üle teiste kätte ringist wälja hüpata, mida teised ag
käigest wäest tagasi tõrjuwad. Tõnab aga see olija siiski wälja
hüpata, siis on ta wõitnud ja saab „kaeru"; jääb ta aga sisse,
siis on teised wõitnud ja halliks peab „nälga" jääma.

Kärla kihelkonnast. Saatnud J. Tõgi. Saadud 18 10/VII 90.

(18).

Wanad justkud, korjatud Kärla kihelkonnas.

1. Kärla jõest.

1. Weikene Kärla jõgi, mis kiriku juures mõõda jooksep, sellel
on kõrla nõtis üks sigar urkas, arwata 2 sülda sigar. Seda
kuulsuwad rahwas praegugi weel näkki urkaks, sest et sõal enne
wanast näkk on olnud. Näkk on ennast ena miste ikka selle asja
kõrwal wee peal näidanud, mis asja see inimene kõige enam kimustab
kes teda näab. Kord on nähtud ilus raha rätt tõise sadrel j. n. e.
Kui tõdruk on juhtunud nägema siis on ikka ilus rätti
wee peal olnud. olnnas (ujumas). Ln seegi hakanud seda asja
kätte pimdma, siis on näkk teda warsi alla wiinud.

Kord on üks wäga ilus hobune jõe kaldal maganud.
Kõik lamba lapsed on oo (hobuse) selga roninud ja taaga mängi
ma hakanud. Kõige weikesem laps on wäljalt joostes tulnud
ja ütelnud: „Saaksin ma ka nikko näkka nimete peale."
Nii pea kui laps seda ütelnud, oli hobune kaa kadunud ja lapsed
jäänud kunnikusse jõe kaldale.

2. Meerand wersta kiriku pool on jõe kaldal paar sülda heemal
üks suur hallikas. Seda nimetatakse põhatu hallikaks, sest et sõal
rahwa juttu järele põhja alli ei ole. Kord on üks meespaari härgade
ja heina koormaga sinna sisse lainud ja ära uppunud. Sellel olla
üks kord paarid põrgeti peale pandud ja siis ahelatega mõõdetud
kui sugawa ta peaks olema. ~~Sõle~~ Ahelatele on kattel tinaga
otsa pandud, et otse põhja läheks, aga põhja ei ole siiski mitte